

ဒေးစစ်မောင်မောင်

ပန်းနုရောင်မောင်နှစ်ဦး

ပန်းနုရောင်မောင့်နှုတ်ခမ်း

ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာမည့် အဝေးပြေးကားကြီးပေါ်သို့ ခရီးဆောင်အိတ်များနဲ့ နွဲ့နှောင်း တက်လိုက်သည်။ ထိုင်ရမည့် ခုံနံပါတ်လေးပေါ် ထိုင်လိုက်သည်။ များမကြာမီ မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပဲ အမိမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို ခွဲခွာသွားရတော့မည်။ သည်တစ်ကြိမ်သည် အမိမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအား နောက်ဆုံး မြင်တွေ့ရချိန်ပဲ ဖြစ်သည်။ နောင်ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့။ မောင်ရှိတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နွဲ့နှောင်း မနေချင်တော့။ မောင်ရှိရာ အရပ်ဆီမှာ နွဲ့နှောင်း ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်စွမ်း မရှိတော့။ နွဲ့နှောင်းရဲ့ ရင်တွေ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြွေစေခဲ့သည့် မောင်ရှိရာ အရပ်ဖြစ်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နွဲ့နှောင်း ဆက်လက်ပြီး မနေပါရစေနဲ့ တော့လား။

တကယ်လို့များ နွဲ့နှောင်းရင်ကို စုံကန်ထွက်ပြေးတဲ့ မောင်ရှိတဲ့အရပ်မှာ နွဲ့နှောင်း ဆက်လက်ရပ်တည် နေမည်ဆိုပါက နွဲ့နှောင်းဘဝသည် အင်မတန်မှ အထီးကျန်ဆန်လွန်းပြီး အသက်ရှင်နေရခြင်းက သေခြင်းနဲ့ ဘာမှခြားလိမ့်မည် မထင်။ တကယ်တမ်းလည်း နွဲ့နှောင်းရင်ခွင်ဆီ ပြန်မလာတော့တဲ့ မောင်မရှိတော့တဲ့ ဘဝမှာ နွဲ့နှောင်း အသက်မရှင်ချင်ခဲ့ပါ။ အချစ်ဆိုတာလေး တစ်ခုအတွက်နဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးကို အရှုံးပေးချင်တဲ့ အတွက်ကြောင့်သာ သူငယ်ချင်းရှိတဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ထွက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အချစ်အတွက်နဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးကို အရှုံးပေးလိုက်ခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင် အမြင်မှာ ရှက်စရာလည်း ကောင်းဦးမည်။ ရခဲတဲ့ လူ့ဘဝလေးမှာ နေခွင့်ရသလောက်နေပြီး အသက်ရှင်ခွင့်ရသလောက် ရှင်သန်

လိုက်ဦးမည်။ ဘဝကတော့ အထီးကျန်မြဲတိုင်း ကျန်မြဲပါလေ။ နေရာတိုင်းမှာ မောင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အမှတ်တရတွေ ပေါ်လာခဲ့လျှင် ရင်နှင့်အမျှ ခံစားရပြီး ပျော်ရွှင်စရာတွေလည်း အချိန်ပြည့် ဆိတ်သုဉ်းရင်း ...

အလှပြင်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အောင်မြင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းကလည်း နွဲ့နှောင်းအား "ငါ့ဆီလာလုပ်ချင်ရင် အချိန်မရွေး လာခဲ့ပါ။ ဘာမှ အားမနာနဲ့" လို့ ပြောထားခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ နွဲ့နှောင်း လှမ်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကိုတော့ သူငယ်ချင်းအား မပြောဖြစ်ခဲ့။ ကိုယ့်ဘဝ အကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ရင်ဖွင့်ချင်စိတ်မရှိ။ ရင်ဖွင့်လိုက်လို့ အထင်သေးသွားမှာကိုလည်း မလိုလား။ သူငယ်ချင်းကလည်း သိလိမ့်မည်မထင်။ နွဲ့နှောင်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုင်းနိုင်ငံမှာ တစ်ဘဝစာ အခြေချ နေထိုင်ချင်လို့ပါ လို့ ဆင်ခြေပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည့်အကြောင်းပြောတော့ သူငယ်ချင်းက ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုသည်။

ကားဂိတ်ရောက်တော့ သူငယ်ချင်းက သွက်လက်လှပ ကြော့ရှင်းစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားရင်း လာကြိုလေသည်။ သူငယ်ချင်းက နွဲ့နှောင်းအား မြင်မြင်ချင်း ...

"ဟယ် နွဲ့နှောင်း ငါသည်မှာလေ"

သူငယ်ချင်းက ခုန်ဆွခုန်ဆွနဲ့ ပြေးလာသည်။ နွဲ့နှောင်းလည်း ဖျော့တော့သော မျက်နှာလေးကို အစွမ်းကုန် ပြုံးပြလိုက်သည်။

"နွဲ့ညည်း သိပ်လှနေပါလားအေ့၊ ငါတောင် မနာလိုဖြစ်လာပြီအေ"

"ပိုနေပေါ့၊ ညည်းဆိုရင် မင်းသမီးလေး အတိုင်းပဲ"

"ခစ်ခစ်၊ လာသွားရအောင်၊ ပေးပေး ညည်းအိတ်တွေ ငါကော ကူသယ်ပေးမယ်"

"ကျေးဇူးပါနော်"

"အင်း ညည်းငါ့ဆီ လာလိမ့်မယ်လို့ ငါတကယ် မထင်မိဘူးအေ၊ ညည်းနဲ့ ငါ တစ်သက်လုံး အတူတူ နေသွားကြမယ်နော်"

"အင်း အင်း"

သူငယ်ချင်းက နွဲ့နှောင်း၏ ခရီးဆောင်အိတ်များအား သူမ၏ကားပေါ် တင်လိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းက အောင်မြင်နေတော့ ကားပင် တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် စီးနိုင်နေလေပြီ။

အိမ်ရောက်တော့ ခရီးဆောင်အိတ်တွေ ချလိုက်ကြသည်။

"လာ လာ အထဲဝင်ခဲ့ နွဲ့"

အိမ်ထဲဝင်လိုက်တော့ ဝိုင်းစုခိုင်သိန်းရဲ့ မျက်လှည့် သီချင်းသံလေး ကြားလိုက်ရသည်။ သူငယ်ချင်းရဲ့ အိမ်ကလည်း သန့်ရှင်းတောက်ပြောင် လွန်းလှသည်။ သူငယ်ချင်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်မှ ကြိုက် လေသည်။

"ဟဲဟဲ ငါသည်နေ့တော့ ညည်းလာမယ်ဆိုလို့ ဆိုင်ကို ပိတ်ထားတယ်၊ သည်နေ့တစ်နေ့လုံး ညည်းနဲ့ အဖော်ပြုမယ်၊ စကားပြောမယ်အေ၊ ညည်း ကတော့ နေပဲနေနိုင်တယ်၊ ငါ့မှာတော့ ညည်းကို လွမ်းလိုက်ရတာဟယ်"

"ငါကလည်း လွမ်းပါတယ်"

"လွမ်းပါတယ်တဲ့၊ တစ်လမှ ဖုန်းတစ်ကြိမ်လောက်ပဲ ဆက်တဲ့သူကများ"

"ဪ ညည်းအလုပ်များနေတယ် ထင်လို့ပါ"

"ဟွန်း ကဲပါလေ၊ ငါ ညည်းနဲ့ ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်း သိပ်ပြော ချင်ခဲ့တာ၊ အခုတော့ အခွင့်အရေးရပြီ၊ အတင်းစကားတွေ မဝတမ်း ပြော ကြမယ်နော်"

"အေးပါ၊ ငါညည်းနဲ့နေရမှာ ဆိုတော့ အားနာတယ်"

"အလိုလေးဟယ်၊ ဘဝတူ သူငယ်ချင်းချင်းတွေပဲ အားနာစရာလားတော့၊ ပြီးတော့ ငါ့အလုပ်ကလည်း ညည်းကို လိုအပ်တယ်အေ့၊ ညည်းရောက်လာတာက ငါ့ကို ကူညီတာပဲ၊ ပြီးတော့ ငါခိုင်းတာလည်းလုပ်ပေါ့ ဟုတ်ပြီလား ခစ်ခစ်"

"အင်းပေါ့၊ လုပ်ရမှာပေါ့"

" ညည်းခရီးက ပြန်လာတာ ပင်ပန်းနေမှာပေါ့၊ အပူသောက်မလား အအေးသောက်မလား"

"အချို့ရည် အေးအေးလေးပေးပါ"

"အေး ခဏလေးစောင့်"

သူငယ်ချင်းက သွက်သွက်လေး ပြေးလိုက်သည်။

"မောင်xx ထာဝရအချစ်တို့ အတွက်ဆိုxxxx မောင်xx ဘယ်သူဖျက်ဖျက် မပျက်ဘူးဆိုxxx မောင် xx ဘယ်သူတားတား မခြားဘူးဆိုxxx ဘယ်သူမှ မဖျက်ပဲနဲ့xx တားမဲ့သူမရှိပဲနဲ့xx လက်တွဲဖြုတ် နောက်ဆုတ် နှုတ်ဆက်ချိန်ကို မုန်းတယ်xx"

ဝိုင်းစုခိုင်သိန်း၏ သီချင်းသံလေးက နွဲ့နှောင်း၏ ရင်ခွင်အား မီးစနဲ့ ထိုးလိုက်သလို ခံစားရလိုက်ရသည်။ ထိုသီချင်းသံလေး ကြားကြားချင်း နွဲ့နှောင်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နုံးချိပျော့ခွေ သွားရသည်။ မျက်ဝန်းအိမ်မှ မျက်ရည်များကလည်း စီးကျလာလေသည်။ မျက်ရည်တွေ မနိုင်တော့ပေ။ ထိုစဉ် သူငယ်ချင်းက အအေးခွက်နဲ့ ရောက်လာသည်။

"ရှေ့ သောက်လိုက်၊ ဟယ် နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နင်ငိုနေတာလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟယ်"

သူငယ်ချင်းက စိုးရိမ်တကြီး မေးသည်။ နွဲ့နှောင်း အထပ်ထပ် ရှိုက်လိုက်မိသည်။

"ဟဲ့ ပြောပါဆို၊ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့၊ နင့်ကို ငါ ဘာများ လုပ်လိုက်မိလို့ပါလိမ့်"

နွဲ့နှောင်း ရင်ခွင်ကို စုံကန်ပြီး ထားရစ်ပစ်ခွာ သွားခဲ့တဲ့ မောင့်အကြောင်း သူငယ်ချင်းအား ဘယ်တော့မှ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ နွဲ့နှောင်း တွေးထားခဲ့ပေမဲ့ ခုတော့ ခံစားချက်တွေ ပေါက်ကွဲရတော့မည်။

မောင်ရယ်။ မောင့်ရဲ့ ရက်စက်မှုတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောပြ ချင်ခဲ့ပါဘူး။

"မောင် မောင်လေ ..."

"ဟင် မောင် ဘာမောင်လဲ၊ ဘယ်ကမောင်လဲ"

"ငါလေ နင့်ကို ငါ့ချစ်သူအကြောင်း မပြောပြခဲ့မိဘူး"

"ဟယ် ဘယ်နှယ့် ညည်းမှာ ချစ်သူရှိတယ်လား"

"အင်း ငါ့မှာ မောင်ရှိခဲ့တယ်၊ သူကလေ မောင်ကလေ ငါ့ကို ငါ့ကို ထားခဲ့လို့ ငါ ငါ မောင်ရှိတဲ့နေရာမှာ မနေချင်တော့လို့ ညည်းဆီ ရောက်လာခဲ့တာပါ"

"ဖြစ်ရလေဟယ်၊ သနားစရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်း"

သူငယ်ချင်းက နွဲ့နှောင်းကိုယ်လေးကို ပွေ့ဖက်ပေးလိုက်သည်။ မျက်ရည်လေးတွေ သုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကျောလေးကို ပုတ်ပေးလိုက်သည်။

"မငိုပါနဲ့အေ၊ သူက ညည်းကို ထားခဲ့တယ် ဟုတ်လား၊ ထားခဲ့တယ်ဆိုရင် သူ့ဘက်က ရက်စက်တာပေါ့၊ ရက်စက်တဲ့သူ အတွက်နဲ့ မျက်ရည်ကျရတာ မတန်ပါဘူးအေ၊ သူလိုလူအတွက် ဘယ်တော့မှ မျက်ရည်မကျနဲ့၊ အရှုံးမ

ပေးနဲ့"

"ဟင့်အင်း မောင့်ကို ရက်စက်တယ်လို့ အပြစ်မဆိုသာပါဘူး၊ ငါ့ကိုငါပဲ အပြစ်မြင်မိတာပါ။ ငါ မိန်းမ မစစ်ခဲ့တာကိုက ငါ့ရဲ့ အပြစ်ပါပဲလေ"

"သူငယ်ချင်းရယ် သနားစရာ ငါ့သူငယ်ချင်း ..."

သူငယ်ချင်းက နွဲ့နှောင်းအား သနား ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်နေလေသည်။

"မိန်းမ မစစ်ခဲ့တဲ့ ငါ့ဘဝကိုပဲ ငါစိတ်နာမိတယ် သူငယ်ချင်းရယ်"

"ဖြစ်ရလေ၊ စိတ်မကောင်း ဖြစ်စရာတွေ မတွေးပါနဲ့ဟာ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး ညည်းက ဘယ်လိုကြောင့် သူ့အကြောင်းတွေ တွေးမိရတာတုန်း၊ ငါ ပါးစပ်လည်း မဟခဲ့ပါလားလေ၊ ဪသိပြီ ဟိုသီချင်းလေးကြောင့်ကိုး၊ ဟို အိမ်ဖော်မက အလိုက်ကန်းဆိုးကို မသိဘူး၊ အားအားရှိ သီချင်းလေး ဖွင့်ရမှ၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် သီချင်းလေး ဖွင့်မထားရရင် မနေနိုင်ဘူးတဲ့တော်၊ ဖွင့်ထားလည်း အကျယ်ကြီး ဖွင့်ထားရမှတဲ့၊ ဟဲ့ကောင်မ မိလေး"

"ရှင်ဘာလဲ မာမီမ"

အိမ်ဖော်မလေး မိလေးဆိုသူက မီးဖိုချောင်ထဲက ထင်ရဲ့ အပြေးကလေး ရောက်လာသည်။

"ညည်းသီချင်းကို ပိတ်လိုက်စမ်းအေ"

"နေပါဦး မာမီမရဲ့၊ ပြီးတော့မှာကို၊ ကျွန်မ သည်သီချင်းလေးကို အလွတ်ရအောင် ကျက်နေတာ၊ မောင် ထာဝရအချစ် တို့အတွက် မောင် ဘယ်သူ ဖျက်ဖျက် မပြတ်ဘူးဆို မောင် ..."

အိမ်ဖော်မလေးက ရွတ်ပင် ပြနေလိုက်သည်။

"တော်ပါအေ ညည်းကြိုက်တာနဲ့ သည်ကဖြင့် ... ကဲ ပြောနေကြာတယ်၊

ပိတ်ဆိုပိတ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမီမရဲ့"

အိမ်ဖော်မလေးက သီချင်းကို ပိတ်ပြီး ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် ထွက်သွားသည်။

"ဟင်းကကော ကျက်ပြီလား"

"ကျက်တော့မှာပါရှင်"

"မြန်မြန်လေး လုပ်စမ်း၊ သည်မှာ ဧည့်သည် ရောက်နေတယ်၊ အရသာရှိရှိလေး လုပ်ထားနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါရှင် မာမီမ"

"သည်ကလေးမက တော်တော် အပျင်းကြီးတယ်တော့၊ ငါ့ကိုလည်း ပြန်ပြန်ပြောတတ်တာ၊ ငါခေါ်ထားမိတာ မှားတယ်၊ ဟဲဟဲ ဒါပေမဲ့ သူ့ဟင်းချက်လက်ရာက ကောင်းတယ်၊ တော်တော်လည်း အားကိုးရတယ်၊ ဒါနဲ့ ဆက်ပါဦး ညည်းတို့က ဘယ်လို ဖြစ်သွားကြတာတုန်း"

နွဲ့နှောင်းက မျက်ရည်လေးများကို သုတ်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း စီးကျလာမြဲ ဖြစ်သည်။

"ငါ မောင့်အကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဖို့ စိတ်ကူးထားခဲ့တာ၊ တစ်သက်လုံး မျှိုသိပ်ထားဖို့ စိတ်ကူးထားခဲ့တာ"

"နင်ကလည်းဟယ်၊ ခံစားချက်တွေ မျှိုသိပ်ထားရတာက ပင်ပန်းလွန်းပါတယ်ဟယ်၊ ညည်းခံစားချက်တွေကို သူငယ်ချင်း အရင်းခေါက်ခေါက်ကြီး ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောရင် ဘယ်သူ့ကို သွားပြီး ဖွင့်ပြောမှာတုန်းအေ"

တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက် ဝအောင် ရှိုက်လိုက်ပြီးမှ ...

"မောင်ကလေး ..."

ကုဋေထွန်းဆံပင်တွေ ရှည်နေသဖြင့် ညှပ်လိုက်ဖို့ အတွေးဝင်လာသည်။
ဟိုမိုဆယ်ချူရယ်ပီပီ အလှအပ သိပ်ကြိုက်တတ်တော့ ဆံပင်ပုံစံကို အမျိုး
မျိုး ဖန်တီးချင်တတ်သည်။ အတိုတဖုံ၊ အရှည်တဖုံ၊ အကောက်တဖုံ၊ အ
ဖြောင့်တဖုံ အပွတဖုံဖြင့် အမျိုးမျိုး ဖန်တီးခဲ့ပြီးပြီ။ ဇီဇာကြောင်သူပီပီ ခု
လည်း ဘယ်သို့ ဘယ်ပုံ ဖန်တီးရမည်ကို မသိဖြစ်နေသည်။ ခါတိုင်းတွေ
တုန်းကလည်း ဆံသဆရာအား "ကျွန်တော်နဲ့ ဘယ်လိုပုံစံလေး လိုက်ဖက်
လဲ၊ ကျွန်တော့် မျက်နှာပေါက်နဲ့ပေါ့" ဆိုပြီး မေးကာဖြင့် ဆံသဆရာ ဖန်တီး
တဲ့အတိုင်း ကျေကျေနပ်နပ် နေခဲ့သည်။ ဆက်လက်ပြီး ဆံပင်ပုံစံ
ဇီဇာကြောင်ရုံတင်မက ဆံသဆရာ အမျိုးမျိုး ဆံသဆိုင် အမျိုးမျိုးဆိုပြီး
ဇီဇာကြောင်တတ်သေးသည်။ တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက် ပြောင်းရမှ ကျေနပ်တတ်သည်။ ခုလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မညှပ်
ဖူးသေးသော "ခေတ်ကြိုက်အောင်" ဆိုသည့် ဆံသဆိုင်လေးဆီ သွားလိုက်
ဦးမည်။

"ကြိုဆိုပါတယ်ရှင်၊ မမနဲ့ ဧည့်သည်လာတယ်"

ဆိုင်ပေါက်ဝတွင် တံမြက်စည်း လှည်းနေသော မိန်းကလေးငယ်ငယ်
လေး တစ်ယောက်က အပြီးဖြင့် ကြိုဆိုသည်။ ကုဋေထွန်းလည်း
နေရာလွတ်တစ်ခုတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်ကြီးရှေ့တွင်
ဆံပင်လေးတဖွဖွ လုပ်နေသည်။ ခေါင်းလေးဘယ်လှည့် ညာလှည့် လုပ်
နေသည်။

"ဘာများ ကူညီပေးရမလဲရှင်"

နောက်မှ ချိုသာနွဲ့ပြောင်းသော အသံလေး ကြားလိုက်ရသည်။ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မိန်းမစစ်စစ်နီးပါး လှပသော မိန်းမတုတ်တစ်ယောက် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကုဋေထွန်း စိတ်ထဲတွင် မြင်ဖူးသမျှသော မိန်းမလျှာ ထဲတွင် အလှဆုံး မိန်းမလျှာ တစ်ယောက်ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။ ရုပ်ရည်သာ လှရုံတင်မက အသံပါလှသည်။ အမူအရာ ပါလှသည်။ အလွန် ကုဋေရှိသော မိန်းမလျှာ တစ်ယောက်ဟု တဒင်္ဂအတွင်း မှတ်ချက်ပြုလိုက် သည်။

"ကျွန်တော် ဆံပင် ညှပ်ချင်လို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်ရှင်၊ ဘယ်လိုပုံစံ ညှပ်ပေးရမလဲရှင်"

သူမသည် ဧည့်သည်အပေါ်တွင် အလွန်ဖော်ရွေသည် ဟုလည်း ကုဋေ ထွန်း မှတ်ချက်ချလိုက်မိပြန်သည်။

"ဪ ကျွန်တော့်မျက်နှာပေါက်ကို သေချာကြည့်ပါ။ ကျွန်တော့် မျက်နှာပေါက်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ ပုံစံကို ကြည့်ပြီး ညှပ်ပေးပါလား၊ နည်းနည်း ရှည်ရှည်လေး ညှပ်ချင်တာ၊ ခုလက်ရှိ နည်းနည်းရှည်နေတဲ့ ဆံပင်လေး အတိုင်းအတာနဲ့ ညှပ်လို့ ရလောက်တဲ့ ပုံစံလေးပေါ့၊ နည်းနည်းတော့ ခေတ်မီရမယ်လေ"

"ရှင် ဒါကတော့ ကာယကံရှင် အပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်လေ၊ တကယ်လို့ ကျွန်မ ဖန်တီးတဲ့ပုံစံကို မကြိုက်ရင် ကျွန်မအပြစ်ပဲ ဖြစ်မှာ၊ ရှင်ကြိုက်တဲ့ ပုံစံပဲပြောပါ"

"ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လိုပုံစံ ညှပ်ရမယ်မသိ ဖြစ်နေလို့ပါ"

"ဪ ဒါဆို သည်ထဲက ကြိုက်တဲ့ပုံစံ ပြောပြလေ"

သူမက ဆံပင်ပုံစံ အမျိုးမျိုးနဲ့ မော်ဒယ်လ်ဘွိုင်းတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံများ စာအုပ်

ထူထူကြီးကို ပြလေသည်။ တစ်ရွက်ချင်း လှန်ပြနေသော သူမ၏ လက်ချောင်းလေးတွေကလည်း မိန်းမစစ်စစ်နီးပါး သေးသွယ်နေပြီး လက်သည်းဆိုးဆေး ဖျော့ဖျော့လေးနဲ့ သိပ်ကို လှပနေသည်။ ကုဋေထွန်းလည်း တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံ ကြည့်လေသည်။ အားလုံးက လှတာတွေချည်းပဲ ဖြစ်သည်မို့ ရွေးရခက်နေပြန်သည်။

"ဒါလေးက ရှင့်မျက်နှာပေါက်နဲ့ တူတယ်၊ အခု ရှင့်ဆံပင်အရှည်နဲ့ ဆိုရင် ညှပ်လို့ရတယ်၊ ခုလည်းတော်တော်လေး ခေတ်စားနေတဲ့ ပုံစံလေးပါ၊ အီမို တစ်စောင်းလို့ ခေါ်တယ်"

"ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ဖက်မယ်ဆိုရင် ညှပ်တာပေါ့"

"ဟုတ်၊ ခုခေတ် ထိုင်းမင်းသားတွေ ကိုးရီးယားမင်းသားတွေ သည်လိုပုံစံ လေးတွေ ချည်းပဲ၊ ရှင်နဲ့ လိုက်ဖက်မှာပါ"

"ကောင်းပါပြီဗျာ"

သိမ်မွေ့သော မျက်နှာပိုင်ရှင် နူးညံ့သွယ်ပျောင်းသော လက်ချောင်းလေး များနဲ့ ညှပ်လေသော သူမမျက်နှာလေးကို ရှေ့မှန်ကနေ တစ်ချက်တစ်ချက် ခိုးခိုးကြည့်နေမိသည်။ သူမသည် တခြား မိန်းမလျာလေးများ နဲ့မတူ။ တချို့ မိန်းမလျာလေးများသည် ကတ်ကတ်လန်ကြသည်။ ရုပ်ချောချော ကောင် လေးတွေရင် ငမ်းတတ်သည်။ လက်ပွန်းတတီး နေတတ်သည်။ လော်လီ နှိုက်တတ်သည်။ မိန်းမလို ဝတ်စားထားသော်ငြား မိန်းမနဲ့မတူပဲ အလွန် အရပ်ဆိုး အကျည်းတန်ကြသည်။ သူမသည်ကား ထိုသို့မဟုတ်။ အလွန် ကုဋေရှိသည်။ မျက်တောင်လေးများက ကော့ညွတ်နေသည်။ မျက်ခုံးလေး များက သွယ်တန်းနေသည်။ နှာတံလေးက မိန်းမလေးလို စင်းနေသည်။ နှုတ်ခမ်းပါးလေးက သိပ်တော့ မိန်းမမဆန်ပေမဲ့ နှုတ်ခမ်းနီဖျော့ဖျော့လေး ဆိုးထားသည်မို့ လှသည်။ လမ်းထွက်လျှင် သူမသည် မိန်းမစစ်စစ်ဆိုတာ

ယုံရမည်။ တင်နှင့် ရင်တို့က သိပ်တော့ မဖွံ့ထွားပေမဲ့ လှသည်။ မိန်းမတုနှင့် တူသည့်အချက်များစွာ သူမတွင်မရှိ။ လည်စလုတ်လေးသည်သာ သူမအား မိန်းမတု ဖြစ်စေသည်။

"ပြီးပါပြီရှင်၊ ကျွန်မလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းအောင် ညှပ်ပေးထား ပါတယ်"

ကုဋေထွန်းလည်း မှန်ရှေ့မှာ နောက်ပြန်ဘယ်ညာကြည့်ရင်း ...

"ကျွန်တော် ကြိုက်ပါတယ်၊ ယူလက်ရာ ကောင်းတယ်၊ နောက်လည်း လာ မယ်နော်"

"ကျေးဇူးပါရှင်၊ နောက်လည်း လာမယ်ဆို ကြိုဆိုပါတယ်ရှင်၊ ဒါနဲ့ ရှင်က အသားဖြူသူဆိုတော့ ရွှေအိုရောင်ဖျော့ဖျော့လေး ဆိုးလိုက်ရင် ပိုလှမယ် ထင်တယ်၊ ကျွန်မအမြင် ပြောတာပါ၊ ရှင်ကြိုက်မကြိုက် စဉ်းစားပါဦး"

"တကယ်လား၊ ကျွန်တော်က ဖန်တီးသူစိတ်ကြိုက် အမြဲနေလာခဲ့သူပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ဖက်မယ်ဆိုရင် ဆိုးတာပေါ့"

"အိုကေ ခဏလေးစောင့်"

သူက ဆိုးမည့်ဆေးအား သွားဖျော်စပ်လိုက်သည်။ ခဏအကြာ သူမ ရောက်လာသည်။ သူမက ပါရမီပါပါနဲ့ ဆိုးရင်း ...

"ဒါက အခမဲ့ဆိုး ပေးတာပါ၊ ကျွန်မတို့ဆိုင်မှာ အလှအပ လာလုပ်တဲ့လူ တိုင်းကို ကျွန်မက လက်ဆောင်အဖြစ် တစ်ခုခု လုပ်ပေးတတ်ပါတယ်"

"ဪ ကောင်းတာပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် ယူဆိုင်လေးက အောင်မြင်တာပေါ့"

သူမက ရှက်စနိုးရယ် ရယ်လေး ရယ်လိုက်ပြီးမှ ...

"အောင်မြင်တယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သာမန်ပါပဲ"

"စေတနာကောင်း၊ စိတ်ကောင်းရှိရင် အောင်မြင်စမြဲပါပဲဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင့်"

သူမနဲ့ စကားပြောရတာက ပျော်စရာကောင်းသလို ကုဋေထွန်း ခံစားရသည်။ ကုဋေထွန်းသည်လည်း ဟိုမိုဆယ်ချူရယ် တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သူမအား ဖွင့်ပြောလိုက်ချင်သည်။ ဖွင့်ပြောခြင်းဖြင့် ဖွင့်ပြောခြင်းဖြင့် ဘဝတူအချင်းချင်း ခင်ခင်မင်မင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း နေလိုက်ချင်သည်။ ဖွင့်ပြောမယ် ကြံလိုက်တိုင်း နှုတ်က အလိုလို ဆွံ့အသွားရသည်။ ဘာကြောင့်များပါလိမ့်။ ကိုယ့်ဘဝစစ်ကို ဝန်ခံရမည်ကို ရှက်နေသည်လား။ ရှက်နေသည်က မဟုတ်မှန်းသိသည်။ ဘဝတူချင်းချင်း ရှေ့ဆိုလျှင် လုံးဝရှက်စိတ်မရှိ။ သူမရှေ့မှာမို့လား။ ဒါမှမဟုတ် မရင်းနှီး သေးတာကြောင့်လား။ ကိုယ်တိုင် ဘာဆိုဘာမှ မဝေခွဲတတ်ခဲ့။
